

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 ⁽¹⁾ z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii oraz poprzez niepoinformowanie Komisji o takich przepisach, Republika Estońska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 26 ust. 1 i 3 tej dyrektywy;
- nakazanie Republice Estońskiej zapłaty na rzecz Komisji kwoty ryczałtu odpowiadającej wyższej z dwóch następujących kwot: i) kwoty dziennej wynoszącej 600 EUR pomnożonej przez liczbę dni, które upłynęły od dnia przypadającego po dniu upływu terminu na dokonanie transpozycji wyznaczonego przedmiotowej dyrektywie do dnia wyeliminowania uchybienia, lub – w razie braku wyeliminowania uchybienia – do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie; ii) minimalnej kwoty ryczałtowej w wysokości 168 000 EUR;
- jeżeli uchybienie zobowiązaniom stwierdzone w tiret pierwszym trwa do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, nakazanie Republice Estońskiej zapłaty na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 2 340 EUR za każdy dzień opóźnienia liczony od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia, w którym Republika Estońska wywiąże się z zobowiązań wynikających z dyrektywy; oraz
- obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii ustanawia skuteczny system ochrony osób pracujących dla organizacji prywatnej lub publicznej lub utrzymujących kontakt z taką organizacją w razie zgłaszania przez te osoby naruszeń prawa Unii w niektórych jego dziedzinach.

Według art. 26 ust. 1 dyrektywy państwa członkowskie były zobowiązane do wprowadzenia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do jej wykonania najpóźniej do dnia 17 grudnia 2021 r. Według ustępu trzeciego tego samego przepisu państwa członkowskie były również zobowiązane do natychmiastowego przekazania Komisji tekstów przyjętych przepisów.

Ponieważ Komisja nie otrzymała od Estonii żadnego powiadomienia o przyjęciu przepisów niezbędnych do wdrożenia dyrektywy, w dniu 27 stycznia 2022 r. wystosowała ona do tego państwa członkowskiego wezwanie do usunięcia uchybienia. Jako że Republika Estońska nie poinformowała Komisji o transpozycji dyrektywy, w dniu 15 lipca 2022 r. instytucja ta wystosowała do tego państwa członkowskiego uzasadnioną opinię, w której wezwała je do podjęcia środków niezbędnych do wykonania dyrektywy w terminie dwóch miesięcy od daty wysłania uzasadnionej opinii.

Republika Estońska wciąż nie podjęła środków niezbędnych do dokonania pełnej transpozycji dyrektywy, ani nie zgłosiła Komisji takich środków.

⁽¹⁾ Dz.U. 2019, L 305, s. 17.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2023 r. – Komisja Europejska/Węgry

(Sprawa C-155/23)

(2023/C 155/59)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 ⁽¹⁾ z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii oraz poprzez niepoinformowanie Komisji o takich przepisach, Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 26 ust. 1 i 3 tej dyrektywy;
- nakazanie Węgrom zapłaty na rzecz Komisji kwoty ryczałtu odpowiadającej wyższej z dwóch następujących kwot:
 - i) kwoty dziennej wynoszącej 3 500 EUR pomnożonej przez liczbę dni, które upłynęły od dnia przypadającego po dniu upływu terminu na dokonanie transpozycji wyznaczonego przedmiotowej dyrektywie do dnia wyeliminowania uchybienia, lub – w razie braku wyeliminowania uchybienia – do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie; ii) minimalnej kwoty ryczałtowej w wysokości 980 000 EUR;
- jeżeli uchybienie zobowiązaniom stwierdzone w tiret pierwszym trwa do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, nakazanie Węgrom zapłaty na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 13 650 EUR za każdy dzień opóźnienia liczony od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia, w którym Węgry wywiążą się z zobowiązań wynikających z dyrektywy; oraz
- obciążenie Węgier kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii ustanawia skuteczny system ochrony osób pracujących dla organizacji prywatnej lub publicznej lub utrzymujących kontakt z taką organizacją w razie zgłaszania przez te osoby naruszeń prawa Unii w niektórych jego dziedzinach. Według art. 26 ust. 1 dyrektywy państwa członkowskie były zobowiązane do wprowadzenia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do jej wykonania najpóźniej do dnia 17 grudnia 2021 r. Według ustępu trzeciego tego samego przepisu państwa członkowskie były również zobowiązane do natychmiastowego przekazania Komisji tekstów przyjętych przepisów.

W dniu 27 stycznia 2022 r. Komisja wystosowała do Węgier wezwanie do usunięcia uchybienia, a dniu 15 lipca 2022 r. – uzasadnioną opinię. Mimo tego, środki transponujące nie zostały jeszcze przyjęte przez Węgry ani zgłoszone Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2019, L 305, s. 17.